

Sygn. akt VI Ga 136/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Walus-Rzasa (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: T. K.

przeciwko: Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w R.V Wydziału Gospodarczego z dnia 3 lutego 2016 r.,
sygn. akt V GC 2058/15

I. oddała apelację,

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda T. K. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych)
tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym .

Sygn. akt VI Ga 136/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 lipca 2016 roku

Pozwem wniesionym w sprawie powód T. K. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwoty 436,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5.06.2015 r. i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód podał, że w ramach prowadzonej działalności wynajął samochód zastępczy marki N. (...) poszkodowanemu B. R.. W wyniku wypadku uszkodzeniu uległ samochód poszkodowanego S. (...) w taki sposób, iż poszkodowany został pozbawiony możliwości korzystania z niego. Pojazd zastępczy odebrany został przez poszkodowanego w dniu 23.03.2015r. tj. w dniu zawarcia umowy najmu, zaś zwrócony dnia 8.04.2015r. Wobec czego najem obejmował 17 dni. Powód oraz poszkodowany ustalili, że czynsz najmu będzie wynosił 90 zł netto za każdą rozpoczętą dobę najmu. Powód podał że w dniu 8.04.2015r. poszkodowany dokonał cesji wierzytelności obejmującej koszty najmu pojazdu zastępczego za w/w okres. Pozwany został powiadomiony o przelewie wierzytelności w drodze emaila w dniu 5.05.2015r. Powód przyznał, że pozwany wypłacił kwotę 1445 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów najmu i obejmowała ona 17 dni najmu razy 85 zł brutto za dobę najmu pojazdu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany uznał 17 dniowy okres najmu, zakwestionował jednak stawkę za najem pojazdu wskazując, że poszkodowany miał możliwość najmu pojazdu zastępczego za stawkę niższą w wypożyczalni współpracującej z pozwanym, o czym poszkodowany został powiadomiony jeszcze w dniu kolizji drogowej. W ocenie pozwanego najem pojazdu po stawce wyższej należy uznać za działanie zmierzające do zwiększenia rozmiarów szkody, które nie pozostaje w związku przyczynowym ze szkodą i nie wchodzi w zakres gwarancyjnej odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2016 r. sygn. akt V GC 2058/15 Sąd Rejonowy w R. zasądził od pozwanego Towarzystwo (...) w W. rzecz powoda T. K. kwotę 436,90 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 czerwca 2015r. do dnia zapłaty (pkt I), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 60 zł tytułem kosztów zastępstwa radcy prawnego (pkt II).

Stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy uznał za bezsporny. Dodatkowo jedynie ustalił, iż w dniu 23.03.2015r. pozwany sporządził pismo adresowane do poszkodowanego o możliwości najmu pojazdu zastępczego (dowód k. 29-30).

Powołując się na przepisy art. 805 §1 kc oraz 361 kc w zw. z art. 822 § 1 kc Sąd Rejonowy wskazał, że koszty najmu pojazdu zastępczego do uiszczenia których obowiązany był poszkodowany w niniejszej sprawie obrazuje faktura (...) i koszty te pozostają, zdaniem Sądu, w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę za które ponosi odpowiedzialność pozwany. W żaden sposób pozwany nie wykazał by zachowanie poszkodowanego spowodowało zwiększenie rozmiarów szkody. Zasadniczo pozwany wskazuje na nieskorzystanie przez poszkodowanego z możliwości najmu pojazdu zastępczego. Jednocześnie nie wykazuje pozwany skutecznie aby taka informacja dotarła do poszkodowanego przez zawarciem przez niego umowy najmu. Pozwany przedłożył bowiem tylko dokument na którym widnieje godzina 11.26 przy czym jak stwierdził powód poszkodowany zapoznał się z nim dopiero późnym wieczorem po zawarciu umowy najmu. Nadto przypomnieć należy, że poszkodowany nie ma obowiązku wynajmowania samochodu w wypożyczalni wskazanej przez ubezpieczyciela. Warto wskazać że sam ubezpieczyciel w informacji (k. 30) wskazał, że skorzystanie z najmu wypożyczalni współpracującej z pozwanym nie jest warunkiem uzyskania przez poszkodowanego zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, co wprost oznacza, iż ubezpieczyciel godzi się z najmem pojazdu także bez jego pośrednictwa. Dla poszkodowanego stawki wskazane w tej informacji pozostają jednak niewiążące. Nadto pozwany przyjmując stawkę 85 zł brutto za dobę nie wykazał by stawka zastosowana przez powoda miała charakter stawki rażąco wygórowanej. O kosztach sąd orzekł w oparciu o art. 98 kpc.

Od powyższego wyroku apelację wniósł pozwany zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego:

a) art. 361§1 kc polegające na uznaniu, że w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą pozostaje cały okres najmu pojazdu zastępczego u powoda po stawce 110,40 zł za dobę;

b) art. 362 kc poprzez jego niezastosowanie polegające na uznaniu, iż poszkodowany swoim zachowaniem polegającym na nie skorzystaniu z oferty wypożyczalni wskazanej przez pozwanego nie przyczynił się do zwiększenia rozmiarów szkody, podczas gdy skorzystanie z oferty wskazanej przez pozwanego spowodowałoby zmniejszenie wysokości szkody o kwotę 436,90 zł;

c) art. 354 kc poprzez jego niezastosowanie i nie uznanie, iż poszkodowany naruszył zasadę współdziałania wierzyciela z dłużnikiem podczas gdy nie zostało wykazane aby poszkodowany podejmował jakiegokolwiek kontaktu z pozwanym mającego na celu minimalizację kosztów najmu pojazdu zastępczego;

2) naruszenie przepisów prawa procesowego:

a) art. 233 §1 kpc poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego polegające na uznaniu, iż poszkodowany swoim zachowaniem nie przyczynił się do zwiększenia szkody oraz, że jego działania cechowała należyta staranność w zakresie działań zmierzających do minimalizacji szkody;

b) art. 328§2 kpc poprzez jego niepełne zastosowanie poprzez brak w uzasadnieniu oceny sądu odnośnie zarzutu pozwanego, iż najem pojazdu u powoda był działaniem zwiększającym rozmiar szkody,

c) niepełne ustalenie stanu faktycznego sprawy polegające na pominięciu okoliczności, iż pozwany w dniu 23.03.2015 r. oprócz sporządzenia pisma w zakresie możliwości najmu wysłał to pismo drogą mailową do poszkodowanego

W oparciu o powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, wykazała, że Sąd Rejonowy w sposób należyty przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, a zgromadzony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ocenił wszechstronnie, z zachowaniem reguł określonych w art. 233 § 1 k.p.c., oraz trafnie wyjaśnił podstawę prawną przyjętego rozstrzygnięcia.

Wskazać, że tutejszy Sąd wielokrotnie zajmował stanowisko, iż w ramach odszkodowania należą się celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, bo tylko takie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym. Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie stanowisko SN zawarte w uchwale z dnia 13.06.2003r, sygn. akt III CZP 32/03, zgodnie z którym odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku.

W konsekwencji istotnym jest, że na gruncie przedmiotowej sprawy należy to odnieść do stawek najmu, które powinny być celowe i ekonomicznie uzasadnione, ustalone według cen występujących na rynku lokalnym.

W niniejszej sprawie pozwany ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia drogowego do jakiego doszło w dniu 23 marca 2015 r. , nie kwestionował również okresu celowego trwania najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego. Zarzuty apelacji sprowadzają się wyłącznie do kwestionowania wysokości stawki dobowej za najem pojazdu zastępczego przez uznany 17 dniowy okres trwania najmu. W ocenie apelującego stawka przewyższająca kwotę 85 zł brutto za dobę za którą poszkodowany mógł wynająć pojazd zastępczy we współpracującej z pozwanym wypożyczalni wykracza poza wydatki konieczne i nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą.

Brak jest podstaw do podzielenia zarzutów skarżącego. O naruszeniu obowiązku współpracy z dłużnikiem, o którym mowa w art. 354 §2 kc oraz przyczynieniu się do zwiększenia rozmiarów szkody mogłaby być mowa jeżeli dłużnik z własnej inicjatywy oferuje poszkodowanemu zorganizowanie określonej usługi rekompensującej szkodę poniesioną przez poszkodowanego, a poszkodowany bez żadnego powodu z oferty tej nie korzysta. W takiej sytuacji uprawnione byłoby przyjęcie, że koszty przewyższające te koszty, które zostałyby poniesione gdyby poszkodowany z oferty ubezpieczyciela skorzystał nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodzącym. Natomiast w okolicznościach rozpoznawanej sprawy nie sposób zarzucić poszkodowanemu, iż nie dopełnił on obowiązku minimalizacji szkody, skoro na podstawie złożonych przez pozwanego dokumentów nie można ustalić

kiedy poszkodowany otrzymał informację ubezpieczyciela o możliwości wynajęcia pojazdu we współpracującej z pozwanym wypożyczalnią samochodów, a w szczególności, że informacja ta dotarła do poszkodowanego przed zawarciem umowy najmu pojazdu. Z wydruku wiadomości e-mail skierowanej do poszkodowanego wynika, że informacja powyższa została nadana w dn. 23.03.2015 r. o godz. 11:26. (k. 28) Brak jest danych odnośnie tego kiedy nastąpił jej odbiór przez adresata, co oznacza, że nie zostało wykazane, że poszkodowany rzeczywiście miał możliwość skorzystania z tańszych usług najmu pojazdu zastępczego i z niej nie skorzystał. Jeżeli pozwany twierdził, że wysokość szkody mogła ulec zmniejszeniu przez wynajęcie pojazdu w wypożyczalni oferującej niższe stawki przy porównywalnym standardzie pojazdu najętego zobowiązany był na podstawie art. 6 kc okoliczność tę udowodnić, czego nie uczynił jak prawidłowo przyjął Sąd I instancji. Ponadto w orzecznictwie podkreśla się, że poszkodowany co do zasady nie ma obowiązku zawarcia umowy najmu pojazdu z podanym przez ubezpieczyciela podmiotem. Poszkodowany ma prawo wynająć samochód tam gdzie jest to dla niego najdogodniejsze pod warunkiem, że ogólny koszt tego najmu nie będzie rażąco odbiegał od stawek rynkowych stosowanych przez podmioty konkurencyjne. W rozpoznawanej sprawie nie zostało wykazane, że stawka najmu stosowana przez powoda jest stawką nierynkową, zawyżoną, wobec czego prawidłowo Sąd Rejonowy przyjął, że stawka 90 zł netto za dobę wskazana w fakturze VAT nr (...) z dn. 8.04.2015 r. jest stawką adekwatną.

Nie jest także zasadny zarzut braku współdziałania poszkodowanego z ubezpieczycielem, należy bowiem wskazać, że żaden przepis nie nakłada na poszkodowanego konieczności poinformowania ubezpieczyciela o zamiarze wynajmu pojazdu zastępczego i korzystania w tym zakresie z usług podmiotu współpracującego z ubezpieczycielem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację powoda, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

W przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804) zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.